

RETEN I AARHUS KENDELSE

afsagt den 13. marts 2020

Sag BS-8427/2020-ARH

Aarhus Kommune (momsregistreret)
(advokat Sophus Bøgeskov Christensen)

mod

Anne Engdal Stig Christensen (momsregistreret)
(advokat Asger Bagge-Jørgensen)

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 21. februar 2020 og vedrører spørgsmålet om nedlæggelse af et midlertidigt forbud mod, at TV2/DANMARK A/S (TV2) i en dokumentarudsendelse vedrørende det kommunale plejehjem X plejehjem, ..., programsat til den 19. marts 2020, viser skjulte kameraoptagelser af en beboer på plejehjemmet (A) og medarbejdere tilknyttet plejehjemmet. Sagen er anlagt mod Anne Engdal Stig Christensen i dennes egenskab af ansvarshavende redaktør ved TV2.

Aarhus Kommune har nedlagt følgende påstande:

Påstand 1: Sagsøgte forbydes at tilgængeliggøre optagelser af personer optaget via skjulte optagelser på X plejehjem, herunder ved offentlig fremførelse eller på anden måde i dokumentarudsendelse vedrørende pleje af demente programsat til den 19. marts 2020 samt i form af teasere eller lignende for denne udsendelse.

Påstand 2: Sagsøgte forbydes at tilgængeliggøre optagelser af personer optaget via skjulte optagelser på X plejehjem, herunder ved offentlig fremførelse eller på anden måde, på tv, internettet, i form af trykte billeder eller i andre medier.

Anne Engdal Stig Christensen har nedlagt påstand om, at begæringen nægtes fremme, subsidiært efterkommes i et efter rettens skøn mindre omfang end påstået.

Kendelsen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 b.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af en rapport af 31. maj 2019 vedrørende et uanmeldt kommunalt tilsyn på X plejehjem den 28. maj 2019, at "Det er Tilsynets vurdering, at opgaverne efter §§ 83 og 86 generelt løses i overensstemmelse med kommunens serviceniveau, og at de setse forhold er uden alvorlig konsekvens for borgerne."

Ved e-mail af 30. januar 2020 fra journalist B, TV2, blev Aarhus Kommune orienteret om, at TV2 den 19. marts 2020 ville bringe en dokumentarudsendelse vedrørende plejen og omsorgen på X plejehjem. I e-mailen hedder det blandt andet:

".....

For at kunne dokumentere de reelle forhold på X plejehjem har TV2 derfor valgt at optage med skjult kamera og lyd i en periode på godt to uger. Optagelserne er sket hos én beboer på X plejehjem i dennes stue og soveværelse. Optagelser af andre beboere på X plejehjem er derfor ikke med i udsendelsen.

Opsætningen af det skjulte kamera er sket under orientering af beboeren selv samt samtykke fra dennes pårørende. De pårørende er naturligvis indforstået med, at TV2 vil offentliggøre de skjulte optagelser af forholdene på X plejehjem.

Desværre har det vist sig, at plejen og omsorgen på X plejehjem under optagelserne ikke har været tilfredsstillende. Optagelserne og dokumentaren viser blandt andet, at der på X plejehjem er problemer med følgende:

- *Generelt bliver beboeren ikke mødt af den fornødne omsorg og nærvær*
- *Beboeren får ikke skiftet ble i tilstrækkelig grad – nogle gange undlader personalet dette bevidst. Der er også fx eksempler på, at beboeren har samme ble på i op til et døgn.*

- *Der er problemer med hygiejnen, hvilket betyder, at beboeren er udsat for en sundhedsrisiko*
- *Beboeren bliver "glemt" af personalet, og beboeren bliver gjort til en "genstand" fremfor et menneske – nærværet mellem beboer og personale er altså ikke til stede. Disse forhold bliver kritiseret af en række eksperter i dokumentaren."*

Aarhus Kommune anmeldte samme dag forholdet til Østjyllands Politi som en overtrædelse af straffelovens § 264 a og 264 d.

Den 31. januar 2020 udsendte kommunen en cirkulæreskrivelse til "beboere, familier og pårørende ved X plejehjem" med orientering om situationen.

TV2 sendte samme dag en tilsvarende orientering.

Den 1. februar 2020 og 2. februar 2020 bragte Aarhus Stiftstidende artikler om TV2's skjulte optagelser på X plejehjem.

Den 4. februar 2020 traf Østjyllands Politi afgørelse om, at der ikke ville blive indledt en efterforskning i anledning af, anmeldelsen fra Aarhus Kommune mod TV2. Østjyllands Politi anførte i den forbindelse blandt andet, at:

"Det er vores vurdering, at domstolene vil nå frem til, at afdækning af eventuelle kritisable forhold på et plejehjem er af væsentlig samfundsmæssig interesse. Dertil kommer, at optagelserne efter det oplyste er sket i én privat bolig efter samtykke fra beboeren og dennes pårørende. På den samlede baggrund er det vores opfattelse, at optagelsen og videregivelsen ikke kan karakteriseres som uberettiget i straffelovens forstand."

Afgørelsen blev den 11. februar 2020 påklaget til Statsadvokaten i Viborg af Aarhus Kommune.

Det fremgår af sagen, at TV2 forud for de skjulte optagelser indhentede samtykke hertil fra As 7 børn.

A her sammen med sit barnebarn C underskrevet en bekræftelse på, at hun har accepteret de skjulte optagelser. Bekræftelsen, der er udarbejdet på TV2's brevpapir, er dateret den 12. februar 2020. Underskrifterne er udaterede.

A er den 25. februar 2020 blevet hørt af Familieretshuset om en ansøgning om værgemål for hende, der er indgivet af C. Til brug for Familieretshusets sagsbehandling har viceformand D, Sund-

hed og Omsorg, område ..., Aarhus Kommune, den 10. februar 2020 blandt andet udtalt følgende:

Oplysning om, hvordan A fungerer i hverdagen fysisk, psykisk og socialt

- A har brug for hjælp til stort set alt ifm. personlig pleje
- A er fysisk udfordret ift. Bevægeapparatet. A anvender kørestol og liftes i alle forflytninger
- Kan spise selv på gode dage, men personalet hjælper også A, når hun ikke tager initiativ eller virker for træt. Personalet anvender både fysisk og verbal guidning, når de hjælper A.
- A virke veltilpas og smiler, når hun møder smil.
- Er ofte hallucineret – taler meget om børn hun skal passe. A kan være vanskelige at korrigere i disse hallucinationer.
- A påvirkes let af stemningen der er omkring hende.

Ovennævntes holdning til værgemålet

- A er vurderet inhabil af egen læge, og det kan være vanskeligt at vurdere, hvad As holdning er til et værgemål.
- Lægens vurdering af As inhabilitet, kan indhentes hos egen læge.
- A virker glad for sin familie, og også C som ønsker at være værge.
- Min overbevisning må være, at As familie ønsker hende det bedste, og det er A selv bevidst omkring.

Oplysning om, hvorvidt der efter jeres opfattelse er behov for værgemål i det ansøgte omfang

- Det forholder sig sådan, at A har en familie, der i høj grad er meget omkring hende. Samarbejdet mellem familien og medarbejderne på plejehjemmet er desværre gået i hårdknude. Det påvirker unægtelig den stemning, der er, og dette påvirker A – og ikke positivt. Det er på ingen måde hensigtsmæssigt, hvorfor vi tænker der er behov for værgemål til at hjælpe A bedst muligt ift. at træffe beslutning om evt. flytning eller andet der vil kunne varetage As interesser i at få det bedste ud af livet.

Sagsøgte har ikke ført de omtvistede optagelser som bevis i sagen.

I en e-mail af 3. marts 2020 til Aarhus Kommune fra TV2 ved redaktionschef E er kritikpunkterne over kommunens pleje beskrevet på følgende måde:

- "A af personalet får kaldt sit ubehagelige tryksår for klamt og andre ukvemsord i hendes påhør

- *A bevidst ikke får skiftet ble. Den ene gang med tydelig afføring i bleen og med en for personalet kendt blærebetændelse. Personalet aftaler at lyve om det manglende bleskift.*
- *der i to tilfælde går henholdsvis 18 og 24 timer mellem bleskift (Det er tjekket endnu engang. Vi kan oplyse, at der i flere andre tilfælde går over 16 timer mellem bleskift. Denne oplysning er hermed forelagt.)*
- *A hænger i en lift i 7 minutter, mens hun klager over smerter i benene og beder gentagne gange om at blive taget ned*
- *der ifølge personalet flere gange er rod med små og store bleer.*
- *personalet i As påhør kalder hendes pårørende sindssyge, og en mandlig beboer for et dumt svin.*
- *personalet aftaler at de ikke vil give en anden beboer piller med den begrundelse, at han ikke vil tage dem. Det sker på trods af, at de ikke har forsøgt at give ham dem.*
- *personalet undlader at journalføre As dårlige mave."*

Parterne er enige om, at et eventuelt forbud kan nedlægges uden sikkerhedsstillelse, da sagsøgeren er en offentlig myndighed.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af nyhedsdirektør F, journalist B, redaktionschef E, C, områdechef G og vicedirektør H.

F har forklaret, at han er nyhedsdirektør på TV2 og har redaktionelt indblik og ansvar for alt, der produceres til tv og internet som dokumentarudsendelser med reference til sagsøgte, der er ansvarshavende redaktør. Der er en direktion på TV2 med 3 direktører. Han er ikke en del af den. Udsendelsen hører under hans område. Chefredaktør I, der er hans underordnede, har ansvaret for de længere formater. Redaktionschef E er underlagt chefredaktøren.

Skjult kamera er et redskab, der kun bruges under helt særlige omstændigheder. Både love, presseetik og interne retningslinjer hos TV2 skal tages i betragtning. Der skal være tale om forhold af væsentlig samfundsmæssig interesse, der ikke kan afdækkes på anden måde. Der skal desuden tages hensyn til, at optagelserne skal forelægges de interesserede, og der skal foretages sløring m.v. Den enkelte redaktør kan ikke bestemme at bruge skjulte optagelser. Det er en ledelsesafgørelse. Han bliver ikke altid inddraget i sådanne spørgsmål. Det kommer an på omfanget. Denne sag skulle runde hans bord. Allerede, da TV2 blev etableret, blev de pålagt en public service forpligtelse til bl.a at lave journa-

listisk public service, der kunne være med til at oplyse og flytte samfundet og skabe væsentlig debat. De skulle være offentlighedens og svage borgeres hjælper. Derfor må man af og til bruge skjulte optagelser og være enkeltpersoners talerør. De diskuterer de etiske overvejelser i ledelsen og rammerne er pligt læsning for alle medarbejdere.

Denne sag opfylder alle kriterierne. Han fik den forelagt og spurgte ind til baggrunden, som var 7 pårørende, der var meget bekymrede for plejen af et ældre familiemedlem, A. Der havde løbende været kritik af det pågældende plejehjem, og de pårørende observerede løbende bekymrende forhold. Da der er 40-50000 personer på plejehjem i DK, der er overladt til det offentlige pleje, med halvdelen som demente, er der tale om en potentiel afdækning af noget med væsentlig samfundsmæssig interesse, som ikke kunne afdækkes af tilsynsrapporter. De pårørende var meget bekymrede, da de henvendte sig. Man kunne ikke forestille sig en retvisende afdækning med andre midler end skjult kamera, da A boede i eget hjem, hvor der ikke var andre til stede. Når tilsynet kom på besøg på stedet, så det desuden fint ud. Skjult kamera var derfor påkrævet, da man ikke kunne få oplysningerne på anden måde. Så måtte man senere vurdere, om optagelserne skulle offentliggøres. Hensynet til A blev forelagt juristerne, og det var en forudsætning, at de sagde god for det. Der var både praktiske problemer med tissetagner og bleer og følelsesmæssige problemer.

I princippet bør offentligheden efter hans opfattelse have adgang til alle lokaler, fængsler, Statsministeriet m.v. Intet rum bør være helligt. TV2 har pligt til at formidle, hvad der foregår. Der var i denne sag en velbegrundet mistanke om, at en af samfundets svageste ikke blev behandlet korrekt.

Det var helt afgørende for ham, at alle As 7 voksne pårørende accepterede optagelserne. As tilstand kunne diskuteres. Han husker ikke, at de har diskuteret, at A var myndig, da beslutningen om anvendelse af skjult kamera blev truffet. Han spurgte, om hun havde givet samtykke, og om det var gyldigt. De 7 børn var nok for ham. Han fik at vide, at en lægefaglig vurdering sagde, at hun var, som var hun svært dement. Han har set optagelser, som bestyrkede ham i, at beslutningen var rigtig. Han har set optagelserne tre gange. Han har vel set i området af 80 minutter af optagelserne.

Fra optagelserne sluttede og til januar 2020 foregik en redaktionel proces. Han blev inviteret til nogle møder, hvor også andre chefer var til stede. Han så i den forbindelse nogle optagelser. Han var ikke involveret dag til dag. Hans eneste

formål er at publicere. Ikke at lukke plejehjem eller vælte ministre. Der foregik meget i processen. De skulle afdække forholdene, inden de kunne gøre myndigheden opmærksom på dem. Hvis de ikke bringer udsendelsen, er der ingen til at beskytte A. De var først klædt på til at forelægge sagen for Aarhus kommune, da det skete. Han ved ikke, hvornår udsendelsen er færdigredigeret. Den er ikke færdig endnu. Juristerne, sagsøgte og han selv, skal se den, inden den bringes.

Han dækkede tidligere ældreplejen i Østjylland under en ansættelse hos X avis. Det skete uden skjult kamera. Da var det tilsynsrapporterne, der gav afsæt til sagerne. Derfor var der ikke behov for skjult kamera. Hvad der skal ske hos kommunen i denne sag vedkommer ikke TV2. Det er ikke TV2's opgave at opsoge tilsynsmyndighederne. Opgaven er at publicere. Uanset om A var myndig eller ej, er dokumentaren nødvendig. Hensynet til hende vejer tungest.

Årsagen til, at TV2 ikke ønsker at vise optagelsen i retsmødet er, at der er tale om råoptagelser, der ikke er færdigredigeret, ligesom hensynet til kildebeskyttelsen taler imod. Endvidere kan der være sekvenser, der ikke opfylder kravene til skjult optagelse. Råbånd er hellige. Det svarer til en rapporters notesblok.

B har forklaret, at han er journalist hos TV2, hvor han arbejder med dokumentarudsendelser. Han har stort set ikke lavet andet siden 2004, hvor han blev færdig som journalist. Sagen startede ved, at de fik fokus på hele ældreområdet som et samfundsrelevant emne. De indledte research i foråret 2019. På et tidspunkt fik de en uopfordret henvendelse om voldsomme problemer på X plejehjem med systematiske udfordringer med omsorg og pleje. Henvendelsen kom fra As pårørende. De gennemgik det tilsendte materiale og vendte det med kollegaer og redaktøren. Det var oplyst, at henvendelser til plejehjemmet og kommunen var gået i hårdknude. Han søgte aktindsigt i tilsynsrapporter, der ikke viste alvorlige problemer, hvilket blev foreholdt As barnebarn C. Han hold møde med As 7 børn og C, der fortalte enslydende om oplevelser med A. As børn var fra omkring 55 år og ældre.

TV2 forelagde ikke oplysningerne for kommunen, inden optagelserne, da de ikke er en myndighed. Familien havde jo forgæves været til et hav af møder med myndighederne. De overvejede det, men nåede frem til, at de ikke kunne dokumentere forholdene, og at de derfor ikke ville komme nogen vegne. De havde jo blot en mistanke. De overvejede alternative journalistiske metoder, men de vur-

dereede, at der ikke var nogen realistisk vej. Hvis de på nogen måde skulle finde ud af, hvem der talte sandt, var det nødvendigt med skjult kamera. Han har brugt skjult kamera måske 5 gange i alt. Processen herom er lang. Det skal blandt andet undersøges, om det kan undgås ved klassisk journalistik. Det kunne det ikke her, og han talte derfor med E, som var hans redaktionschef om det. E gik videre til F og juristerne. Det blev nøje overvejet, om sagen var samfundsrelevant nok til et så alvorligt tiltag.

Møderne med familien var præget af, at A var ældre og dement. Man kunne på gode dage føre samtaler med hende, og på andre dage kunne man ikke. Derfor kommunikerede han med familien og med C som kontaktperson. Hvis et af børnene havde sagt fra, havde han formentlig ladet det fare. Familiens opbakning var afgørende, og han ville blive nervøs for, om det handlede om noget andet, hvis alle ikke bakkede op. Han har nok talt med C 100 gange og mødtes med hele familie en håndfuld gange. Han er helt sikker på, at alle bakkede op. Han har efter de skjulte optagelser filmet A med åbent kamera, hvor C talte med A. Under en af seancerne med åbent kamera, var han ikke med. De fangede da A på rullende kamera, hvor hun var kontaktbar. Her fortalte C hende, at der var sat skjulte kameraer op i hendes hjem, da hun jo ikke havde det godt. A sagde derefter efter en pause, at "de er efter mig". Han er sikker på, at A mente personalet. A havde fået oplyst, at optagelserne var foretaget på grund af personalets adfærd. A var smilende, åben og kontaktsøgende i forhold til de åbne optagelser. As samtykke var i høj grad relevant for ham, og As tilstand blev taget i betragtning. Han oplyste opad i sit system, at A var informeret om optagelserne. Han er sikker på, at hun var i stand til at forholde sig til optagelserne og har samtykket heri, inden kameraerne blev sat op. Han tror, at As skriftlige samtykke er formuleret af E.

Det var familien, der låste ham ind i lejligheden. Han satte et kamera op i soveværelset og et i stuen. Der blev ikke opsat kamera i badeværelset af hensyn til A. A var der, da han kom, og de talte sammen. Der var vist nok to pårørende med. Det var indtrykket, at A vidste, hvorfor han var der. Han har fået skriftligt samtykke til de skjulte optagelser fra alle pårørende uden forbehold. De lod optagelserne køre i 16 dage for at være så grundige som muligt. Han ville aldrig vise en optagelse af en enkelt person, der på et konkret tidspunkt trådte ved siden af. Alle begår jo fejl. Her var der imidlertid tale om væsentlige fejl og mangel på omsorg, så man ikke tror sine egne øjne. Efter 16 dage pillede han kameraet ned igen med tilhørende harddisk. Det var store mængder data, der

over mange dage skulle overføres til TV2's system. Han skulle derefter se de 16 døgn igennem. Det tog meget lang tid, idet der også var aktivitet om natten. Derefter skulle gennemsynet eftergennemgås af en kollega. Af hensyn til familien gjorde han det hurtigst muligt og arbejdede så intenst som muligt. De var færdige lige inden jul. Han er ikke en myndighed, men blot journalist, der rapporterer det, han ser, til offentligheden. Han gik til As pårørende med det, der var på optagelserne og blandede sig ikke i, om de gik til kommunen eller andre. Derefter gik han til eksperter for at kvalificere sin kritik. Han kunne ikke vide, om det, han opfattede som kritisk, var helt normalt. Det er en normal procedure.

Han har set optagelserne igen og igen. Han har set de centrale optagelserne måske 25 gange. Det, man blandt andet kan se på optagelserne, er, at personalet kalder As tryksår for klamt og siger andre ukvemsord om hende i hendes påhør. Det sker systematisk og løbende. A får bevidst ikke skiftet ble, selvom hun trænger. Den ene gang med tydelig afføring i bleen, selvom hun har en kendt blærebetændelse. Personalet aftaler at lyve om det manglende bleskift, og der går i to tilfælde henholdsvis 18 og 24 timer mellem bleskift. I flere andre tilfælde går over 16 timer mellem bleskift. Det er tilbagevendende og systematisk. A hænger på et tidspunkt i en lift i 7 minutter, mens hun klager over smerter i benene, og beder gentagne gange om at blive taget ned. A beder om, at det skal stoppe og siger av, sæt mig ned, flere gange. Først, da hun nærmest skriger, og en ny plejer kommer ind på værelset og beder om, at A blive sat ned, kommer hun ned. Hun hænger i 7 minutter og skal besørge i en ble under hende. Det var uhyrligt, at hun hang så længe og samtidig blev tiltalt i en kommanderende tone, uden at der blev lyttet til hende. Ingen lyttede, selvom As stemme var glasklar. I stedet kommanderes hun til at lave afføring. Der er ifølge personalet flere gange rod med små og store bleer, og der er problemer med at give A den rigtige ble på, hvilket kan udvikle sig til sygdom. Hun udviklede da også akut blærebetændelse under forløbet og fik penicillin. I As påhør kalder medarbejderne hendes pårørende for sindssyge og en mandlig beboer for et dumt svin. Personalet aftaler, at de ikke vil give en anden beboer piller med den begrundelse, at han ikke vil tage dem. Det sker på trods af, at de ikke har forsøgt at give ham dem. Personalet undlader at journalføre As dårlige mave.

Lars Bjerrum, professor i almen medicin på Københavns Universitet, Anita Arslan, der underviser i pleje og omsorg på Social- og Sundhedsuddannelsen, Anneke Dapper-Skaaning, der er demenspsykolog gennem 25 år og medlem af Sundhedsstyrelsens rejsehold vedrørende ældreomsorg og demens og en læge

har alle fået forevist udvalgte optagelser på en computer, hvor der var sket sløring af de medvirkende. Eksperterne har set de dele af optagelserne, hvor TV2 vurderede, at der var problemer. Måske 39 minutters optagelse. De så også god pleje. Der er flere eksempler på dårlig end god pleje i de 39 minutter.

Specialisterne vurderede, at der generelt tales om A og ikke med A. Hun eksisterer slet ikke og er blot en ting, ligesom det er vurderingen, at personalet har udviklet en stor grad af forråelse. Anneke Dapper-Skaaning vurderede, at A forstår, hvad der bliver sagt og kan opfatte stemninger.

De rettede alle sønderlemmende kritik af de manglende bleskift og bemærkede, at man i As alder er i høj risiko for blærebetændelse og nyrebækkenbetændelse, der er livstruende, hvis man ikke får skiftet ble regelmæssigt.

Eksperterne er enige om, at As blærebetændelse hænger sammen med de manglende bleskift. Deres vurdering er, at bæreselen, som A hænger i i 7 minutter, alene er beregnet til at flytte hende. Han har aldrig i sin karriere set eksperter være så rystede, som da de så denne optagelse. Anneke Dapper-Skaaning har efterfølgende skrevet til ham, at personalets magtanvendelse er ulovlig.

Efter forelæggelsen for eksperterne gik TV2 hurtigst muligt til kommunen, som de konfronterede med sagen. Han tog initiativ hertil. Han sendte også et brev til ansatte og beboere på X plejehjem. Han forsøgte at gøre dette via Aarhus Kommune.

As pårørende blev kedede af det og følte sig bekræftede i deres kritik, da de så episoden med selen. Det samme var sket tidligere, og det var blevet lovet dem, at det ikke ville ske igen. De pårørende havde i den forbindelse en samtale med plejehjemsledelsen. Han fik dette at vide inden, han lavede optagelserne.

Han vil gætte på, at der optræder i alt 30 medarbejdere på optagelserne i de 16 døgn, der blev optaget. I den udsendelse, der ligger nu, er der måske 10-15 medarbejdere, der gør sig skyldig i krænkende pleje. Han er dog meget usikker herpå.

De behandler fortsat på materialet. Der vil blive foretaget sløringer af ansigt og stemme. De har ikke optaget andre beboere end A. Der har ikke været opsat kameraer andre steder end oplyst, og der er ingen skjulte optagelser på fællesarealer. De har for nyligt filmet As 90 års fødselsdag med åbent kamera.

E har forklaret, at han er redaktionschef på TV2 dokumentar og har det redaktionelle ansvar og personaleansvar for området. De begyndte at

interessere sig for plejeområdet, fordi der bliver flere og flere dårlige ældre og satte en research i gang på området. Der var bestemt ikke tale om en fisketur med henblik på at underholde. De folk, der har lavet udsendelsen, er dokumentargruppen. De kiggede specifikt på X plejehjem og andre plejehjem i Danmark. Det blev X plejehjem, da pårørende fortalte om uhyrlige forhold på stedet med en væsentlig substans. De talte med rigtig mange mennesker i den første del af den generelle research og indhentede aktindsigt i flere kommuner vedrørende tilsynet med plejehjemmene. De startede ikke projektet med skjult kamera i Aarhus. Beslutningen herom blev truffet efter, As pårørende havde fortalt om forholdene på plejehjemmet. De talte ikke med plejehjemsledelsen, inden de iværksatte optagelserne. Der var et misforhold mellem de åbne kilder og oplysningerne fra de pårørende. De pårørende oplevede imidlertid ikke det hele, da de ikke altid var på hjemmet. TV2 havde derfor behov for at få dokumenteret, om det var tale om noget systemisk. Havde de spurgt plejehjemmet om lov til at filme, havde de set en anden virkelighed, hvor man ikke så de forhold, der nu er afdækket. Han ville gerne have dokumentation for den "virkelige" virkelighed. Beslutningen om at bruge skjult kamera blev truffet efter, at den øverste ledelse af TV2 var inddraget. Havde bare et af As 7 børn ikke givet lov, tror han ikke, at TV2 ville have brugt skjult kamera. Han har set en masse af optagelserne. Der er intet, der tyder på, at A ikke ønskede, at optagelserne blev foretaget, men det var svært med hende, da hun var hårdt ramt af demens. Der er en scene, hvor A taler med sit barnebarn, der fortæller om, at der optages med skjult kamera og om, at årsagen er, at hun bliver behandlet dårligt af plejehjemmet. A siger i den forbindelse: "De er efter mig". Han og demenspsykologen vurderer, at A taler om personalet.

Han ved, at de pårørende ikke er værge for A, og at hun ikke har givet fuldmagt til de pårørende. Da de lavede optagelserne, havde de forsøgt at få de pårørende til at tale med A herom. Alle børn bakkede op om, at det var vigtigt for A. TV2 havde ikke noget samtykke fra A, da det ville være svært at opnå et gyldigt samtykke på grund af hendes tilstand. Han vidste, at hun var meget svag og var svært dement. Hvis hun kunne have givet et juridisk samtykke, havde de indhentet det på forhånd. Der var ingen andre end de pårørende til at give samtykke. A havde ingen stemme, hvilket er meget vigtigt i denne sag.

De fik for god ordens skyld efterfølgende A til at skrive under på, at hun accepterede optagelserne, idet de ønskede, at de ældre, der er med i programmet, tiltrådte disse. Tiltrædelsen blev sendt ud til 2 ældre. De prøvede så godt, som

de kunne, at finde ud af As holdning til optagelserne, og intet tydede på, at A ikke ønskede, at optagelserne blev foretaget eller vist.

De problematiske forhold, der blev optaget og sandsynligvis vil indgå i programmet, er beskrevet i hans mail kommunen af 3. marts 2020. Han har selv set det beskrevne på optagelserne. Eksperterne har udtalt, at A i hvert fald opfatter stemningen i personalets nedsættende udtalelser, hvilket er til skade for hendes udvikling. Optagelserne viser generelt, hvor alvorlig problemerne med plejen er. Særligt efter eksperternes udtalelser om vigtigheden omkring hygiejne og bleskift i forhold til As blærebetændelse opdagede han alvor. A får desuden diarree på et tidspunkt under et halloween arrangement, hvor medarbejderne undlader at skifte bleen, da hun efter personalets udtalelse jo "alligevel gør det igen". Hun køres derefter tilbage i atriumgården til halloween arrangementet igen i timer uden, at hun bliver skiftet, selvom hun selv protesterer.

På et tidspunkt, i forbindelse med, at A får blærebetændelse, skal hun fra toiletstolen og tilbage til sengen. Undervejs har A afføring, og personalet lader derfor A hænge i liften, for at hun skal besørge yderligere. A siger gentagne gange "av" og vil ned, men kommer til at hænge der i 7 minutter. Eksperterne siger samstemmende, at der er tale om en klart ulovlig magtanvendelse. Det er meget voldsomt og vigtigt. TV2 er opmærksomme på det krænkende i forhold til A og vil tage hensyn hertil ved sløringen. Noget, han ikke fik skrevet i mailen til kommunen af 3. marts 2020 var, at der er systemisk uklarhed omkring bleerne, og at A oftest kun bliver vendt en gang hver nat, selvom hun skal vendes to gange.

Da TV2 orienterede Kommunen om optagelserne, skred kommunen til politianmeldelse af TV2, hvilket TV2 først opdagede, da det blev omtalt i Aarhus Stiftstidende. De hørte også først om, at politiet havde afvist sagen, da TV2 Østjylland søgte aktindsigt hos politiret. TV2 har ikke oplyst til avisen, at sagen vedrørte X plejehjem. Han havde forestillet sig, at de ikke skulle nævne X plejhjems navn i udsendelsen, men blot nævne "et plejehjem i Aarhus Kommune". De kunne sagtens have lavet udsendelsen uden at afsløre navnet på X plejehjem. For TV2 handler det ikke om et enkelt plejehjem, men om et samfundsmæssigt problem. Det er det samme materiale, der er forelagt kommunen, som er forelagt de ansatte og eksperterne i sløret form. Den endelige sløring er et omfattende projekt. De har ikke foretaget den endelige sløring endnu, men de går optagelserne igennem og vil lytte til Kommunen og FOA i den forbindelse. De ansatte skal beskyttes så godt, de kan. Også på stemmen. Sløringen i programmet vil blive en anden og mere omfattende end den, der blev anvendt i en

udsendelse om X institution, der tidligere har været genstand for behandling i domstolssystemet. TV2's interesse er ikke den enkelte plejer eller plejehjem.

Det har været svært at have kommunen som mellemmand i forhold til personalet. Kommunen oplyste først, at de ansatte ikke ville se optagelserne, men senere, at personalet gerne ville se dem. De ansatte har ikke nødvendigvis sammenfaldende interesser med kommunen, hvilket han skrev til kommunen i forbindelse med, at TV2 bad om et møde med medarbejderne. Det lykkedes dog ikke at få et møde med medarbejderne, da ledelsen også ville komme. Målet var for TV2 også at få oplysninger, og det kunne være svært med arbejdsgiveren til stede.

Efter avisomtalen har TV2 fået en del andre henvendelser fra pårørende og tidligere personale på X plejehjem.

C har forklaret, at hun er As barnebarn. A har 7 børn, og hun er datter af en af As sønner. Hun er uddannet social- og sundhedsassistent og har arbejdet som sådan i ca. 1 år. Hun har tidligere arbejdet som social- og sundhedshjælper i mange år. Forud for sagen var familien involveret i lægebesøg vedrørende hendes farmor, og en foreslået flytning af farmoren blev af kommunen forelagt familien. Hendes faster har på et tidspunkt forud for familiens kontakt til TV2 oplevet hendes farmor hang 15 minutter i den sele, som hun også hænger i under optagelserne. Personalet forlangte, at hun skulle lave afføring. Hun skreg i den forbindelse af smerte og fik brandsår. Plejerne reagerede ikke på, at hendes faster bad dem tage hende ned. Familien havde efterfølgende møder med ledelsen herom. Ledelsen beklagede episoden og lovede, at det ikke ville ske igen. Hun har været til møder med ledelsen på hjemmet hver 14. dag og dertil med den tilsynsførende fra kommunen og med en anden fra magistraten. Der skete ikke nogen ændringer i behandlingen af hendes farmor i den forbindelse. De fik hele tiden at vide, at der var igangsat mange nye tiltag, men den var fortsat helt gal. Hun skrev til borgmesteren og rådkvinden og til sidst til TV2 i desperation.

Alle hendes farmors 7 børn er helt enige med hende om sagen. Hun talte med sin farmor om optagelserne. Hun kan tale med farmor på hendes gode dage. Hendes farmor har forstået, hvad der er foregået. Hun kan kommunikere med sin farmor, når denne har gode dage. Det er klart for hende, når det ikke er en god dag.

Hun var med til mødet med TV2 journalisten og har godkendt optagelserne, og at de ville blive brugt. Familien fik forevist optagelserne af B før jul. De så ca. 30 minutter. Hun vidste, at kameraerne havde siddet der i 16 dage. De foretog ikke noget i den forbindelse. Dette var aftalt med B, fordi Aarhus Kommune ikke vidste, at TV2 havde været på plejehjemmet. Formålet var større end hendes farmor. Det var vigtigt, at det kom frem, og at det ikke bare var en information, hun og kommunen havde. Hun måtte gerne gå videre med sagen i forhold til B, men det gjorde hun ikke.

Hun besøger sin farmor hver 14.dag. Hendes far og dennes søskende er der samlet set flere gange om ugen. Familien hjalp TV2 med at komme ind på stuen og sætte kamera op. Familien har set optagelserne. Det var utroligt, at der var optaget en ny episode med bæreselen. Hun forstår ikke, at det kunne ske igen. Hun havde på et tidspunkt en samtale med sin farmor, mens der blev optaget med åbent kamera. Det er hendes indtryk, at hendes farmor forstår, at TV2 har sat kameraer op for at bevise, at plejehjemmet ikke passer godt på hende. Hendes farmor sagde i den forbindelse, at de var hårde ved hende.

Hun har efter optagelserne underskrevet en accept af de skjulte optagelser sammen med sin farmor. Hun var sammen med sin farmor, da denne skrev under. I starten syntes hendes farmor, at det var mærkeligt, men hun indvilgede i det efter, at de havde snakket om det. Det er hendes indtryk, at farmor forstod, hvad hun skrev under på. Hendes farmor skrev selv under. Det var B, der spurgte, om hun ville skrive under på accepten. Hun fik den af B. Den skulle vise, at Farmor havde givet samtykke.

Hvis det værgemål, hun har søgt hos Familieretshuset, går igennem, skal hendes farmor flyttes fra X plejehjem. Rådhuset har tilbudt en flytning i 5 uger til et andet hjem. Dette er blevet forelagt børnene til beslutning. Hun har søgt om værgemål i januar 2020, da familien ønsker, at hendes farmor skal flytte nu. Kommunen kræver i den forbindelse, at hendes farmor bliver taget under værgemål, da hun er erklæret inhabil.

G har forklaret, at hun er uddannet sygeplejerske og har en diplomuddannelse og en master i ledelse. Hun arbejder ved Aarhus Kommune som områdechef for X plejehjem er et almindeligt kommunalt plejehjem, hvor alle beboerne har forskellige grader af sygdom og demens. Man bliver visiteret, når man skal bo på X plejehjem. Man kan i kommunen ønske et plejehjem eller komme på akutliste. Der er 60 beboere på X plejehjem på 3 etager. Det er ikke overordnet et dårligt sted, men der kan være ting, der ikke er

smart. Den seneste undersøgelse af beboerne i oktober 2019 placerer plejehjemmet på niveau med andre plejehjem i Aarhus Kommune. 94 % af beboerne er glade for stedet. De pårørende ligger på ca. 60 %, men tilfredsheden er stigende. Der føres tilsyn med hjemmet, idet Styrelsen for Patientsikkerhed kan komme forbi, og kommunen fører årligt tilsyn. Der lyttes til beboere, pårørende og medarbejdere. Hun var ikke bekendt med TV2's optagelser på forhånd, og hun tror heller ikke, at andre på X plejehjem var det.

Den 30. januar 2020 fik kommunen oplyst, at der havde været opsat skjult kamera på X plejehjem og fundet kritisable forhold. De opdagede det tilfældigvis i et møde med familien og forstanderen den 30. januar 2020. Et familiemedlem havde kendskab til optagelsen og havde været en del af den. Det første, hun gjorde, var at kontakte sine chefer og kommunikationsafdelingen. De lavede et hold, der skulle håndtere sagen. De sendte breve ud og samlede medarbejderne og kontaktede de faglige organisationer. De oplevede optagelserne som dybt krænkende og uetiske. Der er ca. 60 medarbejdere på stedet. De blev rystede, men fattede og forstod ikke, hvad der var sket. Senere kom forskellige reaktioner fra personalet, herunder nogen der gik til psykolog. Flere blev meget kedde af det, og der var mange samtaler mellem ledelsen og medarbejderne. De vidste ikke i starten, hvornår og hos hvem, der var optaget. Den 18. februar i år så hun ca. 40 minutters optagelser med en masse klip/situationer med medarbejdere og med A. De, der kendte de medvirkende personer, kunne på daværende tidspunkt genkende dem. Der var nogle situationer på optagelserne, der var rigtig, rigtig dårlige. De har handlet på det i forhold til medarbejderne. Optagelserne er meget private og intime i forhold til A. Hun har ikke personligt kendskab til A, men A er langt henne i demensfasen og kan ikke tage vare på sig selv eller huske. Hun kan have hallucinationer, f.eks. at hun skal passe børn. I oktober 2019 erklærede en læge, at A var inhabil til at tage vare på sig selv.

Reaktionerne fra de ansatte kom efter, at de havde set optagelserne. Hun har set 16 forskellige ansatte på de 39 minutter, optagelserne varer. 7 medarbejdere fra X plejehjem har været til samtale som følge af optagelsernes indhold, og 2 medarbejdere fra hjemmeplejen skal til samtale.

A er myndig, og hun er ikke bekendt med, at der foreligger nogen fuldmagt fra hende.

H har forklaret, at han er uddannet cand.oecon og arbejder som forvaltningschef og vicedirektør ved Aarhus Kommune, Sundhed og Omsorg.

Han blev den 30. januar i år bekendt med de skjulte optagelser. Kommunen var ikke vidende om optagelserne på forhånd. Han var efterfølgende med til et personalemøde, hvor det var tydeligt, at medarbejderne var berørte. Han så klippe- ne den 18. februar. 16 medarbejdere har fået besked om, at de er indkaldt til samtale. Mange var meget chokerede over, at der var foretaget optagelser. Op- tagelserne viser meget intime scener, blandt andet af et menneske, der har affø- ring. Hvis TV2 havde kontaktet ham forud for optagelserne, ville det være hans pligt at handle. Både et kommunale tilsyn og Styrelsen for Patientsikkerhed vil- le have fulgt op på det. Der er desuden et politisk system, der også kræve un- dersøgelser.

Kommunen har politianmeldt TV2 og klaget til Statsadvokaten og begæret for- bud, da sagen er vigtig og principiel for alle ansatte i den offentlige sektor. Spørgsmålet er, om pårørende kan give samtykke i forhold af denne karakter. Og kan man som fuldmægtig gøre dette. Kan ansatte forvente, at de til enhver tid kan optages, hvis offentligheden har en interesse i sagen. Det er meget græn- seoverskridende. Han er bekendt med, at der er pårørende, der ikke mener, at der er sket nok ved deres henvendelse. Han kan ikke sige, om der ville være en forskel på, om en bekymring kom fra en borger eller et medie. Det ville komme an på situationen. De sætter apparatet i gang, når de bliver bekendt med kritik og har i denne sag nu iværksat tiltag. Var TV2 kommet ind af fordøren og hav- de problematiseret et problem, ville kommunen gerne have taget den og velvil- ligt stillet op. De skjulte optagelser var desuden ikke nødvendige, da kontrol af bleskift kunne ske ved følere i bleen, ligesom det også er tilfældet med perso- ner, der skal vendes i sengen. Man kunne måske også have spurgt de ansatte og være gået i dialog. Der er ikke noget nyt i, at der er udfordringer på plejeområ- det. Der er ingen nyhedsværdi i temaet.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande i første række gjort gældende, at sagsøgeren som driftsherre vedrørende plejehjemmet X plejehjem og arbejds- giver for X plejhjems medarbejdere har et selvstændigt ansvar for, at der ikke sker en krænkelse af plejehjemmets beboere og medarbejdere, som den der er sket i denne sag. Sagsøgeren er således i besiddelse af den ret, der søges beskyt- tet ved forbuddet.

De optagelser, der er foretaget med skjult kamera på As værelse, er utvivlsomt retsstridige, da de er optaget på et sted, der ikke er frit tilgængeligt, og uden at de medvirkende personer har givet samtykke hertil. Det forhold, at A efter den foreliggende erklæring fra hende og efter forklaringen fra hendes barnebarn måtte have givet samtykke til optagelserne, kan ikke tillægges betydning for sagen, da A efter sagens oplysninger ikke kan anses for at være i stand hertil. Samtykke kan desuden ikke gives af As pårørende. Optagelserne må derfor anses som omfattet af straffelovens § 264a, hvorefter det er sagsøgtes opgave at løfte bevisbyrden for, at optagelserne efter sagens karakter alligevel bør kunne vises på TV.

Optagelserne i sagen er foregået over 16 døgn med to kameraer i As stue og soveværelse og viser situationer af meget privat og intim karakter. Optagelserne indebærer således en meget grov krænkelse af A, og det må antages, at både A og de medvirkende medarbejdere trods sagsøgtes sløring af deres identitet vil kunne genkendes af i hvert fald pårørende og bekendte. Sagsøgte har desuden ikke dokumenteret, at sædvanlige journalistiske redskaber forgæves er forsøgt anvendt til at afdække forholdene på plejehjemmet, forinden man har anvendt skjult kamera. Dertil kommer, at Aarhus Kommune allerede har taget skridt til at rette op på forholdene.

Under henvisning hertil, og da de omtvistede optagelser ikke er forevist i retten, er sagsøgtes bevisbyrde ikke løftet for, at den offentlige interesse i at vise optagelserne er så stærk, at hensynet til de, der krænkes herved, må vige, hvorfor kravet til retsstridighed i retsplejelovens § 413, stk. 1, nr. 1, er opfyldt.

Da sagsøgte efter det oplyste vil bringe de krænkende optagelser i TV2, hvis forbud ikke bliver nedlagt, og formålet derved vil blive forspildt, og da et forbud ikke kan anses for uproportionalt, er betingelserne i retsplejelovens § 413, stk. 1, nr. 2-3 og § 414, stk. 1 og stk. 2, desuden opfyldt, hvorfor sagsøgerens påstande skal tages til følge.

Sagsøgte har til støtte for sine påstande gjort gældende, at sagsøgeren ikke er i besiddelse af nogen rettigheder i forhold til A, idet de omtvistede optagelser er foretaget i hendes eget private hjem og således uden for kommunens område. As pårørende har endvidere givet samtykke til optagelserne og informeret A herom. Kommunen har derfor ikke nogen anerkendelsesværdig interesse i forhold til A, hvorfor sagen alene skal bedømmes i forhold til den interesse, kommunen har i forhold til beskyttelsen af de involverede medarbejdere på plejehjemmet.

Det forhold, at de optagelser, der påtænkes forevist i TV, ikke er forevist for retten, bør ikke komme sagsøgte til skade, idet årsagen hertil er, at sagsøgeren ikke har villet indgå en procesaftale med sagsøgte om, at optagelserne ikke skulle udleveres til sagsøgeren. Den bevisusikkerhed, der herved er opstået, bør derfor komme sagsøgeren til skade, hvilket skal tages i betragtning ved sagens afgørelse.

De optagelser, der er foretaget med skjult kamera, viser betydelige mangler ved plejen af A, herunder aktive handlinger og undtagelser, der ikke kan dokumenteres på anden vis. Optagelserne viser desuden egentlige overgreb. Der er således tale om forhold af væsentlig samfundsmæssig interesse, som sagsøgte er berettiget til at dække, jf artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og kun tungtvejende grunde kan hindre dette. Det forhold, at offentliggørelsen af optagelserne kan krænke nogen, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at der kan nedlægges forbud som begæret, og der vil desuden ske sløring af de deltagende personer og af de intime scener, således at krænkelsen bliver begrænset mest muligt.

Uanset, om Aarhus Kommune har den fornødne retlige interesse i forhold til A eller om interessen alene vedrører kommunens rolle som arbejdsgiver for X plejehjems medarbejdere, er der under henvisning til offentlighedens stærke interesse i at få belyst de alvorlige forhold, der afdækkes ved optagelserne, ikke grundlag for at anse optagelserne for retsstridige. Hensynet til krænkelsen af kommunens medarbejdere og eventuelt A må således vige for hensynet til ytrings- og informationsfriheden, hvorfor der ikke som påstået af sagsøgeren kan nedlægges forbud mod den offentlige visning af optagelserne.

Rettens begrundelse og resultat

Det fremgår af sagen, at TV2 gennem en periode på 16 døgn har foretaget skjulte optagelser på X plejehjem, der drives af Aarhus Kommune. Optagelserne er foretaget med to kameraer opsat i henholdsvis stuen og soveværelset i en bolig tilhørende A.

Efter oplysningerne i sagen om As mentale tilstand lægger retten til grund for sagen, at denne ikke har været i stand til at meddele samtykke til de skete optagelser eller til at forstå betydningen heraf.

Videregivelse af optagelser vedrørende en anden persons private forhold eller under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, er som udgangspunkt kun berettiget, når der foreligger samtykke fra den pågældende selv. Hverken A eller de kommunale medarbejdere, der optræder på optagelserne, har givet gyldigt samtykke hertil, og det forhold, at As nære pårørende, der hverken har fuldmagt fra hende eller er beskikket som værge for hende, har accepteret TV2's optagelser med skjult kamera, kan ikke anses som gyldige samtykker, der medfører, at TV2's optagelser af denne grund er retmæssige.

Aarhus Kommune har som arbejdsgiver for de medarbejdere, der figurerer på de skjulte optagelser, en pligt til at beskytte disse mod krænkelse under arbejdets udførelse. Kommunen har desuden som driftsherre for X plejehjem ikke alene en forpligtelse som udlejer af plejehjemsboligen, men også en selvstændig forpligtelse som myndighed til at beskytte plejehjemmets beboere mod krænkelse, der måtte opstå under deres ophold på hjemmet. Kommunen besidder således søgsmålsret i sagen både i forhold til medarbejderne og i forhold til A.

Som anført af Højesteret i U2010.1859H er et forbud mod et nyhedsmedies offentliggørelse af optagelser et indgreb i ytrings- og informationsfriheden, som kun kan foretages, såfremt tungtvejende grunde taler herfor, jf. herved principperne bag grundlovens § 77 samt § 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter begrænsninger i ytringsfriheden kun kan ske i det omfang, de "er nødvendige i et demokratisk samfund" af hensyn bl.a. til beskyttelse af "andres gode navn og rygte eller rettigheder".

I afvejningen af hensynet til ytringsfriheden over for andre hensyn, herunder hensynet til privatlivets fred, må det særligt indgå, at der ikke opstilles begrænsninger, som hindrer medierne i på rimelig måde at udfylde rollen som offentlighedens kontrol- og informationsorgan. Det forhold, at en offentliggørelse kan medføre en krænkelse, er derfor ikke tilstrækkelig til, at et forbud kan nedlægges, medmindre krænkelsen er af en sådan grovhed, at hensynet til den krænkede overstiger hensynet til ytrings- og informationsfriheden.

Der er efter sagens omstændigheder ikke anledning til at tilsidesætte sagsøgtes vurdering, hvorefter det ikke har været muligt for sagsøgte at afdække forholdene på X plejehjem uden brug af skjult kamera.

Efter forklaringerne om indholdet af de optagelser, som sagsøgte påtænker at offentliggøre, afdækker optagelserne desuden forhold af væsentlig samfundsmæssig interesse. Optagelserne viser imidlertid A i særdeles intime og private situationer i sit hjem, herunder blandt andet delvist afklædt og ophængt i seler i en kran gennem 7 minutter, mens der fra personalets side stilles krav om, at hun skal besørge i en ble, der er udlagt under hende.

Sagsøgte har ikke i retten ført bevis i form af forevisning af de skjulte optagelser eller dele heraf. Rettens mulighed for at foretage den af Højesteret beskrevne afvejning af hensynet til ytringsfriheden mod hensynet til privatlivets fred bygger således alene på beskrivelser af optagelserne og skøn foretaget af sagsøgtes vidner. Retten har ligeledes ikke selv haft mulighed for at forholde sig til kvaliteten af den sløring af de medvirkendes identitet og af de intime scener, der indgår i optagelserne, og har således ikke haft mulighed for at vurdere om beskyttelsen af de krænkede personer er tilstrækkelig.

Uanset de væsentlige samfundsmæssige interesser, der søges afdækket ved optagelserne, finder retten under disse omstændigheder, at behovet for offentliggørelse må vige for den meget grove krænkelse af især As rettigheder der er sket ved de skjulte optagelser, hvorfor betingelserne i retsplejelovens § 413, stk. 1, nr. 1, er opfyldt.

Idet betingelserne for at nedlægge midlertidigt forbud som begæret af sagsøgeren, i øvrigt er opfyldt, jf. retsplejelovens § 411, jf. § 413, stk. 1, nr. 2 og 3, og da lovens almindelige regler om straf og erstatning ikke skønnes at yde sagsøgeren tilstrækkeligt værn, jf. retsplejelovens § 414, stk. 1, tages sagsøgerens påstande derfor til følge.

Da sagsøgeren er en offentlig myndighed, og da parterne i øvrigt er enige herom, betinges forbuddet ikke af sikkerhedsstillelse, hvorfor dette har virkning straks.

Efter parternes påstande og sagens udfald, har sagsøgeren vundet sagen. Sagsøgte skal således betale sagsomkostninger til sagsøgeren, der under henvisning til sagens hastende karakter og varigheden af hovedforhandlingen passende kan fastsættes til 50.300 kr. 50.000 kr. heraf vedrører sagsøgerens udgift til advokat og 300 kr. vedrører retsafgift.

THI B E S T E M M E S :

Anne Engdal Stig Christensen forbydes at tilgængeliggøre optagelser af personer optaget via skjulte optagelser på X plejehjem, herunder ved offentlig fremførelse eller på anden måde i dokumentarudsendelse vedrørende pleje af demente programsat til den 19. marts 2020 samt i form af teasere eller lignende for denne udsendelse.

Anne Engdal Stig Christensen forbydes at tilgængeliggøre optagelser af personer optaget via skjulte optagelser på X plejehjem, herunder ved offentlig fremførelse eller på anden måde, på tv, internettet, i form af trykte billeder eller i andre medier.

Anne Engdal Stig Christensen skal til Aarhus Kommune betale sagsomkostninger med 50.300 kr. inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.
